

V sobotu 13. dubna se v Zákolanech sešlo více jak 80 dospělých a dětí, aby si před sezónou uklidili Malé sokolské hřiště. Díky nim je areál jako nový o čemž se mohli přesvědčit účastníci volejbalového i neohrabalového turnaje. ■ Foto: Marcela Drapáková.

Úvodní slovo

Vážení čtenáři,

máme za sebou jarní měsíce. V letošním roce byly až na velmi řídké výjimky zcela ve znamení nepřímého počasí. Nejprve se dlouho táhla zima a plískanice, na slaneční paprsky bylo toto období spíše skopek. V okamžiku, kdy už to začalo vypadat trochu lépe, probíhaly se republikou silné povodně. A i když ty v Zákolanech nastihl dopředu dobře a převodní prognózy o velké vlně, valící se do našeho údolí, se nepovydří, začali jsme určitě hodně nepřijemné chvíle.

Ale i tyto okamžiky s sebou nesly šavla pozitiv. Ukázala se velká vlna solidarity napříč celou společností. Projevilo se to nejen mimořádnými charitativními sbírkami, ale i prostým zájmem a touhou přispět prací nebo zkušenostmi. Hned po rozestání varovných sms zpráv s informací o hravosti povodně začali paní starostové chodit nabídky pomoci nejen od místních, ale i od lidí, kteří se chtěli zapojit prostě proto, aby byli užiteční. Na o druhý den, kdy se zpráva o rozvodnění Zákolanském potoce dostala do médií, nám asi všem zvonil telefon. Ozvali se mi známí a přátelé a usředním motivem našich rozhodnutí byl jednoznačně dotaz: „Jak můžeme pomoci?“ A i když to tentokrát nebylo potřeba, je to moc příjemný pocit. Ze není pravda, že divní lidé je cynička a nikdy nemá na nikoho čas a každý s všími jmeny sám sebe.

Počasí nám sice nepříšlo, ale na kulturní, společenské a sportovní akce bylo toto období opravdu bohaté. A tak kdo chtěl, svou zábavu si v Zákolanech určitě našel. Atmosféru letošních akcí se Vám pokusíme zprostředkovat uvnitř tohoto článku. Najdete zde připomínku na květinovou Majnovu zábavu, jedinou sportovní akci Běháků, koncert bratrů hospodářů, neohrabalový turnaj a další.

Usředním motivem letošního čísla je ale fotbal. V Zákolanech slavíme tuto léto 100 let fotbalu v obci, a proto jsme se rozhodli čtenářům zprostředkovat jeho minulost a vyhlédnout do budoucnosti. To první najdete v článku pana Černého na druhé straně, současný a snad i budoucí fotbal je zde reprezentován Ivanem Novákem, s nímž Vám přinášíme rozhovor na stranách jednoho a dvě.

Na závěr Vám chci popřít za celou redakci Budečských rozhledů příjemné a ničím nerušené prožití těchto prázdnin a dovolených.

■ Kristina Langerová

Rozhovor s Ivanem Novákem, fotbalistou TJ Sokol Zákolany a trenérem Zákolanské fotbalové přípravy

Při avázování, koho oslovit pro rozhovor do tohoto čísla Budečských rozhledů, jsme měli hned několik nápadů. Vybrali jsme Ivana Nováka. Určitě máme v obci spoustu dalších lidí, se kterými bychom si o Zákolanském fotbalu popovídali moc rádi a kteří by se mohli ohlednout za easy minuty. Ale zatímco v článku pana Černého si můžete přečíst o tom, co bylo, v tomto rozhovoru bychom se rádi koukali dopředu. A Ivan Novák v současnosti dobře podle našeho názoru ztělesňuje budoucnost fotbalu pod Budčí. Nejen vlastní reprezentací, ale hlavně tím, že vzal na sebe zodpovědnost za výchovu malých fotbalistů.

Určitě ne každý v obci Vás zná. Můžete se ve stručnosti našim čtenářům představit?

Tak určitě. Jmenuji se jako pan Zákola. Jínek mi je 35 let a mimo fotbalové aktivity mám ještě jednu týkající se také naší obce. A to, že perferntně točím na hřišti pivo a dělám výrobou sekanou. Zároveň nabízíme zvláštní afrikou, mexickou a brazilskou kávu. Tímto bych chtěl být vlastně všechny pozvat k nám do hospody „Na hrášek“.

Jak je to už dlouho, co jste se rozhodl trénovat v Zákolanské fotbalové záky a jaké bylo začátky?

Teď trénujeme již druhým rokem. Soutěž ale hrajeime teprve tento rok. Samotný nápad se ovšem nezrodil v mě bláve, ale kolektivně ve výkonu fotbalu. Bylo by jednoduše, abychom se jednoho dne museli rozhodovat, co budeme sázet na hřišti místo trávníku. Přece jsem všichni pomalu stárnu a naši povinnosti je zajistit další generaci sportovní vyžití. Jínek začátky nebyly vůbec těžké. Vzhledem k tomu, že v okolních vesnicích nemají přípravku a zřejmě ani zájem ji vytvořit, mělo chlapce jak ze Zákolan, tak ze Kočle, ale i třeba z Otovic.

Do jaké míry ovlivno vaše rozhodnutí věnovat se Zákolanskému dorostu narození vlastního syna hřanku?

Stránské moč! Meje rozhodnutí věnovat se tím nejmenším způsobilo jeho narození. Ne každý totiž má tu možnost trénovat a směřovat tím sportovní vyžití svých dětí a proto jsem se také pro to rozhodl. Měrná Váš také bude zájmem, že toto léto se zúčastním trenérského kurzu s licencií C a následující rok bych chtěl získat i B licenci UEFA.

Nejste v Zákolanech narozený, ale přiznáte jste se sem. Byl to pro Vás hendikep při prosazování myšlenky na trénování dorostu?

Jako naplňuje se tu citím skvěle. Možná jsem momentálně nejšťastnější trenér v Čechách. Není náhodou, dělat to, co vás baví a ještě si u toho natočíte pivo? Spíš si myslím, že je to hendikep to toho, kdo nic nedělá a nemá o nic zájem a nakonec je přeci jedno, kdo odtud je.

Trenér Ivan Novák se synem Ivánkem.

Jak často jsou tréninky a zápasy? Pokuste se prosím přiblížit nám, co obnáší pro kluky brát fotbal v Zákolanech. Treba tím uplatnit pozornost dalších, kteří se přihlíží na Vaše tréninky.

Tak to rád povím, doufám jen, že se to do tohoto čísla celá vejde. Tréninky jsou každou středu od 18.00 a pátek od 17.00 hodin. Většina pátků je věnována zápasům, až do června. Rád všichni nové zájemce osobně přivítám. Tréninky dělá od čtvrt do deseti let a vzhledem k tomu, že děti přibývají (momentálně je jich 20), sháním zároveň dalšího kolegu, který by mi pomohl. Přítomným rokem je potřeba záložit nové záky a dít se věnovat přípravce, což sám provádím. Na druhou část otázky: co obnáší brát fotbal v Zákolanech, odpovím jednoduše. Je to hlavně o kázi, disciplíně a vzájemném respektu. Je dobré tak sebou všichni dosáhnout lepších výsledků.

Fotbal pro Vás ale zdaleka nejsou pouze tréninky kluků, ale i hrani za dospělí. Kolik času to zabere? Jak často máte tréninky v sezóně a mimo ni a jak často zápasy?

Tréninky v našem A týmu pětácté pouze ve zmině přestávce. Není to ovšem, jak si mnozí myslí, kvůli zlepšení fyzického fondu, ale proto, že se nám stýska a ta pauze je opravdu dlouhá. Jínek hrajeime jednou týdně. Na domácí zápasy jsou rozvíšené plakáty po celé obci a spravidla jsou v sobotu od 17.00 hodin. Mladí fotbalisté nás, jak si stojíme, když netrénujeme. Každý z nás totiž oplývá obrovským nespecifickou talentem a proto jsme třeři.

Předpokládám, že fotbal jste hrál už dříve v Praze. V kolika letech jste s tímto sportem začínal a za jaký klub jste hrál? A jaký věk je podle Vás ideální jako startovní pro hrani fotbalu?

Je jedno, kdy začínáte s amatérským fotbal. Většinou si každý vybere svůj sport během dětských let. Je ale potřeba začít se sportem už od okamžiku, kdy dítě začne chodit. Libovlná hra s míčem mu předurčí snazi vychozí pozici pro jakýkoliv sport. U nás na tréningu poznáte chlapce, který už trénuje rok a toho, který se přihlíží před třemi. Nejvíce je to pozna u pětiletých dětí. I ja sem začínal s jímým sportem a fotbal jsem začal hrát až od devíti let. Prošel jsem kluby jako CAFC Praha, Dukla Praha nebo Viktoria Žižkov v mládežnických oddílech. Poté jsem začal hrát „futbal“ a než jsem dorazil do Zákolan, zahrál jsem si ještě v Nebušicích.

Jak Vám jde takto časové naručení koniček skloubit se zaměstnáním a rodinou?

Bude to asi znit trochu nadčasové, ale zaměstnání je mým koničkem s rodinou na prvním místě.

Všechno je v fotbalové rodině. S jejím bratrem jsme dělal rozhovor v jednom z minulých čísel Budečských rozhledů po vítězství jeho týmu v Andriášovka Cupu 2011. Konzultujete s Vincencem Kalinou své fotbalové nebo trenérské zkušenosti? Je fotbal částímy námětem Vašich rodných debát?

Tak určitě! Vlastně se spolu ani o ničem jím nemáme. Fotbal je u Kaliny a teď i u Nováku fenomén.

Pokračování na straně 2

Rozhovr s Ivanem Novákem, fotbalistou TJ Sokol Zákolany a trenérem zákolanské fotbalové přípravy

Ivan Novák (vpravo) a Michal Porazil trénují budoucí generaci zákolanského fotbalu. ■ Foto: Dominik Bouma.

Vzpomínky mého tatínka Jana Černého (1903–1986) na počátky kopané v Zákolanech, přednesené při slavnosti k 60. výročí jejího trvání v roce 1973

Fotbalový kroužek LBÚŠE Zákolany byl založen v roce 1913 a sídlil v podniku školní mládeže, na namístovala mládežnickou školu v Kralupích a v Praze. V Kralupích o polední přestávce se na školním hřišti hrali míčok (hadrky) v průměru měl nejvíce 8 cm. Pamatuji se, že stál 3 krejčery, které jsme sehozi vybírali a míč koplími. Na tomto hřišti za školou bylo navázáno sportovní přátelství s kamarády, v kterých jsme se později sešli na fotbalových hřištích při utkáních dospělých. Do mládežnických v Kralupích jezdili žáci z velkého okolí, z naší strany z Dřetovců, Kočín, Otavice, Zákolan, z Blevče, dále z dalších obcí, např. z Vraňan, z Libčic, Turska, Zlósny. Přátelství ze školy se přeneslo na sportovní pole a začalo vytvářet zápasní zápas.

Můj bratr Václav Černý, žák naší školy, jeho kamarád studoval Jaroslav Duda v Kralupích. Jar. Duda začal s našim hradem lidstvo pro hřiště, kde by se mohlo hrát a hrát. Stále hřiště bylo a vhodné místo v Zákolanech se nepodařilo získat. Začali jsme hrát v cíhelně pana Hájka na malém prostranství. Jeden z prvních zápasů byl sehrán ve Vojkovickách, utkání sehráli jednatelé složená vlastně z 11 – 15letých chlapců. Ze zálohy obce hráli i fotbaloví kroužek 4 hráči Poláček (Karel, Ota, Bohouš a nejmladší Václav), dále bratři Jaroslav a Ladislav Janouškové, bratři Václav a Jaroslav Dudovi, bratři Antonín a Jaroslav Štulcoví, můj bratr Václav a Jirka Havlín, dále pak několik spolužáků z okolí (Fric z Kočín, Sebkovec a Grolí z Zemčic, Čermák z vrany, Eberhard z Kralup, bratři Bohouš a Ota Rohobek z Mikovic, Křtín z Hubalce a jiní.

První plakátovaný zápas byl sehrán s imenovými „Libuše“ z Libčic nad Vitavou. Hrálo se na upraveném místě ve dvoře bývalého cukrovary pana Hellera (později Energovod). Vzhledem k tomu, že první nám již nastoupili vyspělí hráči, nebyl výsledek zápasu tak zvláštní, prohráli jsme jen 6:2, druhý zápas byl s SK Letá, ten dopadl 3:1 ve prospěch soupeře. S Libčicemi jsme měli velmi přátelské sportovní styky i v dalších letech. Potom jsme v my mladší hráči pod 14 lety ze zápasu vyřazeni.

Činnosti kroužek se rozšířila a organizovala v klubu a proto ve mládeži vzniklo mnoho mladých lidí, rekrutovalo se členstvo a činnost z řad zaměstnanců mládeže. Jedním z nezapomenutelných byl bratr Václav Bouška. Kdo byl předsedou klubu, to přesně nevím, pravděpodobně Václav Duda ml., protože si pamatuji, že Fidiš schizel.

Fotbalový klub byl v vesnici velmi vzácný. Klubu mládeže mládeže v okolí Kralup a v Ot. Slaný, Kladr. Kroučebach; v větších místech to byly Pchery, Mikovice, později Otavice a Brandýsek. Až po roce 1918 – po válce – se rozrostla kopaná do větších rozměrů. Myslim, že existovala pouze I., II. a III. třída, my jsme byli ve III. třídě, soupeřem nám byla většinou mužstva z pražského okolí. Do takto vzájemných míst jsme jezdili vlakem brzy ráno a vraceli se až večer domů. Jezdilo se pouze za náhradu cestovného podle předložení jízdenky. Žádné výhody jsme neměli, přesto jsme jezdili velmi rádi. Prohra nás ale nebrala nic z našeho nadšení.

Po válce byl již předsedou klubu můj otec Jan Černý st. Na tu dobu rád vzpomínám. Člá

Jan Černý. ■ Foto: rodinný archiv.

rodina dostovala žila fotbalem, scházeli se u nás hráči, převládali si a nás a moje maminka jsme trpělivě podporovali a pak nás ještě na hřišti nadšeně povzbuďovala. Mnou z hráčů na ještě po letech rád vzpomínám.

V době pl. i světové války tvořili kade mužstva zejména bratři Štulcové, bratři Černí, bratři Dudovi, Janouškové, Poláček, Václav Bouška, Václav Tichý, bratři Malých, Jirka Havlín, Jara Fimek, Fric z Kočín, Křtín z Hubalce, Sebkovec a Jaroslav Slabý z Hole, Fera Zvořil, Bělohávek a dále Mrázek z Hubalce, Nesradil, Vlk a Hasek Ant. z Libčic.

Mistrovské zápasy v té době jsme hráli buď v oblasti pražské, jindy zase v oblasti kladranské (asi jako dnes skupiny v LB třídě). Hráli jsme např. s mužstvem UNION Vrsovice, Meteor Vrsovice, Žitkovský SK, Sokol Letňany, Sokol Bábčice, Lysá nad Labem, z kladranské oblasti hráli např. NOVÝ Kladrko, Viktorie Kladrko, velcímu soupeři byl S.K. Baštitřad, Zvolenčevé, Meteor Újezd p. Kladrkem a další.

Přátelské zápasy v té době byly sehrány např. s SK Slaný, SK Kralupy a internacionální Slávie Praha (nastoupili slavní hráči Baumruk, Bělka, Prošek a další), to jsme prohráli 5:2 a dá se to považovat za velký úspěch, neboť ve stejné době prohrál SK Kralupy (který byl o tři roky více než my) s tímto mužstvem hladce 5:0. Měli jsme dvě mužstva: I. a II. (reserva), neboť v té době měl zákolanský klub hodné hráče. II. mužstvo bylo skoro stejné dobré. Když jsme hráli domů, byli sehráni dva zápasy po sobě, předzápas hráli rezervy.

První tak jako dnes, i tehdy fotbalový klub odvíralo spolu s T. J. Sokol sportovní život v obci. Byly pořádány karnevaly, plesy a různé večírky, na kterých se lidé skutečně dobře pobavili.

Pokud se týká finančního zabezpečení: hráči kroužku i klubu hráli pouze za náhradu cestovného, na koupí míče se museli složit, dresy vinnou fotbalový nadšenec mňhval Duda, příslušní hráči se naveselili v reznici v Černých u, přesto pro fotbal nadšených rodin. Finančních prostředků neměl kroužek ani klub nikdy mnoho, kopáčky hráči opravovaly oběť paní Roubíčkové st., později bratr hráče Slabého z Hole. Když už bylo státní hřiště, velmi pečlivě a svědomitě se o udržování

hřiště staral Pekárek st. z Mrozolna, později jeho syn Karel, otec největšího vzechů. A mužstva.

Velkým problémem od samého počátku kopané v Zákolanech bylo hřiště. Jak jsem uvedl, nejvíce se hrálo v cíhelně (kde byl nyní Pospíšilův), několik zápasů bylo sehráno v cukrovárně na dvoře. Asi dvě sezóny se střídalo hrálo na Loukách u Kovár, a to na louce za Janouškoviemi a na louce pana Chudomela (před železničným přejezdem mezi trati a pěšinkou „Pod sadou“).

Na náklady světové války, asi v r. 1917, se podařilo najmout pozemek v Tynici, jehož majitelem byla paní Saruchová z Kočín. Vyšší nájmou za hřiště odpovídala hodnotě sena, které by se jinak z té louky skládilo. V době nájmou stál 1q sena 50 korun. Později, když cena stoupla až na 150 korun za 1q, nemohl klub zvykům dosáhnout, dle k různicím, později majitelka prodala na klub zálohu pro nepřítelství mládeže, nakupily se ještě další záväzky, a tím se klub finančně ruinoval. U soudu bylo rozhodnuto, že za běžný rok se hodnota sena odvádět nebude, avšak dlhu z předchozích let se splatit musely, a protože klub peníze neměl, museli zpodobně funkciarizovat vývonné dlhu ze sena.

Tím se také přišlo o hřiště, v mužstvu nastala krize a činnost se zastavila. To bylo v roce 1923-4. Vůdce v okolí se začaly zakládat fotbalové kluby – a u nás fotbalová sláva skončila. Od té doby

Pokračování ze strany 1

Dokud se nevyřeší jakkoliv herní či jiná situace, týkající se samoregimé fotbalu, nejde se spat. Sice to bude zničit divně, ale jsem za to rád.

Co byste popřál zákolanskému fotbalu do dalších 100 let?

Přál bych mu, aby měl takových vyborných trenérů jako jsme já a trenér A týmu pan Kalina a pan Vašítko, předsedy jako je pan Souček, nejlepšího ostrosvratelce našeho přezkoušené zelené plochy pana Koucký, nejstaršího pokladníka pana Herculata a pomezní Jarda Votruba, Hráče a Franta Kolončického, zároveň bych rád náš klub viděl aspoň v okresním přeboru, aby vesměra práce všech měla smysl. A taky bych mu přál stále její obrovský zájem vedení obce, jako máme za poslední dva roky.

A protože to děláme pro lidi, tak i více diváků. Na shledanou na hřišti! Děkuji za rozhovor a přejí, ať to všechno, co jste zde zmínil, vyčáží nejen zákolanskému fotbalu, ale i Vám osobně.

■ Kristina Langeroová

ve Zákolanech kopaná nepěstovala, až zase ve II. světové válce na hřišti na Budeč. O této úřce mládeže podaril zprávu mládež z táborech činných členů, jak jsem byl vedoucím žáků až do sjednocení tělesné výchovy po roce 1948.

Při této příležitosti chci být připomenut všem dnešním členům, hlavně hráčům, aby si vážili podpory, která se jim dnes ze strany státu dostává, a hlavně královské občanské a fater, což bylo tehdy pouze našim nepřítelstvím smem.

Dnešní výročí je také příležitostí, aby si každý z těch mladších i nejstarších členů uvědomil těžké začátky klubu, všechny finanční obtíže i volný čas, které dříve hráči a funkcionáři pro svůj oblibitý sport přikládali. Pak si ještě budou více vážit nároku zkušenosti a práce svých předchůdců.

Přejí naši kopané – „jednotlivci“ – aby mládež hodně nadšených hráčů a příživců, a aby hráči v nezřídně upřímném kamarádství dosahovali dalších pěkných výsledků.

■ Jan Černý st.

P. S. Šedesát let je dlouhá doba, písemně zaznamenaná žádná nemám, a proto žádám za promienu, jestli jsem snad na někoho při svém vzpomínání zapomněl.

■ Pro tisk v roce 2013

připravil Miloš Černý ze Zákolan

Nohejbalový turnaj

V sobotu 8. března se na Malém sokolském hřišti uskutečnil tradiční turnaj v nohejbalu. Účastnili se 16 družstev a vítězem se stal pod vedením Mládeže Nikolajevy tým HRNK.

Zprávičky z vaší školky a školy Pod Budčí – duben až červen 2013

V pátek 5. dubna 2013 proběhla v naší škole mezinárodní Noc s Andersenem. Tentokrát jsme zvolili téma „Kralupská stradištká“. Děti přišly do školy převlečené za nejruzšími bludčiči. Zardobněna a stradiška. Společně s nimi četly vyprávění Jindřicha Havlíka o doposud již ztečených vodních v řeky Vltavy a děti se tak nezávisle zamyslely nad tématem ekologického chování k našemu nejbližšímu okolí. Po společném čtení v prostoru Mateřské školy se děti rozdělily do smíšených skupin a pročetly několik stanovisek. V télesnickém překoňovaly stradišednou opicí dráhu při svíčkách, ve škole vyráběly stradiška, ve druhé třídě jim na interaktivní tabuli zazpívaly Lichožouti, zahraly si stradišednou peresou a získaly nové poznatky o různých stradišedných postavách. Nakonec školáci ještě hledali úzký poklad a pak tradičně přišli na dva společné spaní ve spacíacích větvích třídních.

V sobotu 13. dubna proběhla na našem hřišti u Sokola Zákolany společná brigáda. Na udržbě hřiště, renovaci laviček, průlezek, kolotoče, houpačky i okružité se podíleli zaměstnanci školy, rodiči i děti. Touto cestou ještě dodatečně všem ochotným rodičům i dětem děkujeme za vydatné příspěvky ke zkrášlení tohoto příjemného místa.

Májová v Zákolanech

Tradiční máje v Zákolanech. Letos již pátý ročník, se nebyvale vyvedly. Nejen, že nad námí popad řidi ochrannou rouku svaty Petr a rozeznala na den, kdy máji jsou všechny mrazy, ale i obla hlava má občanů v Zákolanech rok od roku stoupá. Letošní ročník byl zároveň první, kdy se na večerní veselici sešlo více jak sto lidí! Tradiční hudební pozvánky začaly úderem jedné hodiny po poledni. Na Trněném Újezdu se při muzice sešla skoro celá ves. Sousoydu už netrpidlo od dvou hodin tlesky a šepčarou a naše usměvavé „babiči“ se jako každoročně vyltaly se svým kuchařským úsmem. To, co napakly, se skoro nevedmo na improvizovaný stůl v podobě stolu. Odměnou jim bylo lahodné víno, krásné počasí, usmívání mladenci a dechovka. V letošním roce jsme také zaznamenali velký zájem o účast v krossových závodech. Budeme proto přemýšlet o tom, že do dalšího roku necháme ušit další, aby se mohlo účastnit více krojačů.

Od neděle 19. května trávili školáci i děti z mateřské školy pět dní v apartmánech Louzek a přebývali Ortík.

Od března do května probíhal na naší škole program primární prevence v rámci projektu E! Peníze školám. Zde je pro zajímavost citace ze závěrečné zprávy projektu zpracované lektorkou Mgr. Simonou Pokárkovou.

„Je spolupráce ZŠ Zákolany a občanského sdružení Prevence ve škole při v březnu letošního roku zahájen společný projekt „Na jedné lodi“, který bude ukončen během měsíce května 2013.

Následující článek pojednává o realizaci programů primární prevence rizikového chování na ZŠ Zákolany, kde není vedená a pracovníky školy hostejné společnosti klima školy, atmosféra ve třídách a výskyt rizikového chování obecně.

Nutností a důležitostí prevence rizikového chování je vnímání a státním aparát, potažmo Evropskou unií. Díky tomu je možné v současné době realizovat programy specifické primární prevence, které financuje Evropská unie v rámci projektu E! Peníze školám (Gablo na klíčové aktivite: Inkluzivní vzdělávání; název klíčové aktivite: Prevence rizikového chování). ZŠ Zákolany se rozhodla zažádat o finanční podporu právě pro tuto aktivitu. Škola dále našla další finanční prostředky, které tak umožnily porfilirovat aktivitu rozšířit.

Programy realizovaly, odborné a programové zaštilo občanské sdružení Prevence ve škole, Mgr. S. Pokárková, Mgr. M. Švandová, Ph.D. V rámci projektu byly realizovány 4 základní služby:

- 1. Vytvoření programů ve třídách
 - 2. Konzultace poskytnuté rodičům
 - 3. Společná setkání s učitelé
 - 4. Individuální konzultace s učitelé, přednáška zaměřená na problematiku specifických poruch učení...
- „Práce s Klimatem Školy a jeho pěstování pozitivním přístupem směřem není omezen jen třídní samotářsky, ale také pedagogů, nepedagogických pracovníků, vedení školy, rodičů a veřejnosti. V posledním období škola zrealizovala

průběhů nárust dětí. Školu rodiči často vyhledávají pro její individuální přístup k dětem a otevřeným směrem k rodičům, ale i otevřenosti ke konstruktivnímu hledání řešení problému, kterým čelí naša škola.

„Chtěly bychom velmi ocenit výbornou spolupráci celého pedagogického týmu, otevřenost učitelů k mnohým jiným problémům na své, ochotu zkusit něco jiná a schopnost vzájemně týmovou reflexi i sebereflexi. Z našich zkušeností jsou právě uvedené aspekty v učitelce profese lecky ty nejdůležitější.

Mgr. Simona Pokárková, Prevence ve škole, o.s.*
Klíčová věta: Uvedená fakta jsou v zájmu veřejnosti strážníků školy a také bude k dispozici k přetičení v ředitelství školy.

Ve čtvrtek 9. května uspořádala škola ve spolupráci s ATVS PALESTRA orientační běh na budě formou naučné zastávky s plněním úkolů. Těto běže se účastnili také žáci ZŠ Kozelev. Ve středu 15. května jsme pak byli pozváni a našimi žáky do školy v Kolči na akci s hasiči a zdraživky, kde si děti mohly vyzkoušet chování v krizových situacích a na závěr plnit úkoly na dopravním hřišti.

Od neděle 19. května trávili školáci i děti z mateřské školy pět dní v apartmánech Louzek u přebývali Ortík. Školáci se dostali na exkurzi do ortické elektrárny, státně absolvovali výlet na rozhlednou „Dnes svět“, společně s dětem ze školky navštívili zámek Ortík a nechýbala ani bojovka a projížďka po přehradě na hausbátě. Děti se spojokly ze školky v úterý v pátek 24. května na oběd do školky.

V úterý od 3. do 7. června proběhlo ve škole celodenní nastavení žáků 5. ročníku.

Konec školního roku se nezdářítečně blíží a v posledních dnech školy nás ještě čeká bohatý program. Ve čtvrtek 20. června proběhla vernisáž dětských prací spolu s prezentací na zobcovou flétnu. Akce se uskutečnila v byvalé továrně na planka Dalibor. Obrázky zde budou pak k vidění až do úterý 25. 6., kdy proběhne tradiční závěrečná školní slavnost v tělesnické škole a obrazy budou po atrakcích pro děti na našem hřišti Sokola vydraženy. V pátek po vysvědčení ještě děti potvrdí vystoupení klavíra a ještě jednou prezentace na zobcovou flétnu. Těšíme se na naši setkání s přáteli naší školy a všem přeje příjemný letní čas.

■ Hana Hlinková

Děvčata a mladenci v krojích před kapličkou sv. Ištora v Kovářech. Dalším zastavením byl Trněný Újezd a rozloplání s muzikou proběhlo v Zákolanech. Odtud se většina účastníků přesunula rovnom k Libuzi, kde se tančilo až do pozdních večerních hodin.

Pro velký úspěch koncertu bicích nástrojů se v květnu konal koncert dětí. I tentokrát na něm vystoupili absolventi Katedry bicích nástrojů hudební fakulty Akademie hudebních umění v Praze – Oleg Sokolov a Michal Pašajev.

Kultura v Píance

Byvalá továrna na výrobu pian značky Dalibor se od jarních měsíců opět otevřela všem, kdo má chuť zažít kulturní a společenské zážitky přímo v Zákolanech.

Od dubna letošního roku probíhá v zákolanské Píance cyklus dokumentárních filmů DOKI-NO. Napadl přítele od Svatého Holovského z obecně proslulé společnosti Kulturní potrvá a jak se ukázalo, ziskal si velký obdiv příznivců. Doposud jsme měli možnost vidět filmy Dva mláďata režisera Pavla Abraham a scenáristy Tomáše Bojara, Pevnost od Kláry Tasovské a Lukáše Kokeše a naposledy dokument o legendárním žokejovi Josefu Vávrovi od Jakuba Wagnera. Všechny filmy byly zakončeny povídáním s autory, což dává projektů další rozměr – autentičtější zážitek a hlubší porozumění tématu. V dalších měsících se diváci mohou těšit na filmy Simona Špidly (30. července dokument Mrtvá zbraň), Oleg Špatovce, Filipa Remundy a Vita Khasnka.

Svatého Holovského s autory filmu Dva mláďata Pavlem Abrahamem a Lukášem Kokešem.

Na zatím prvním letošním divadelním představení vystoupil oblíbený sbor VAD vedený Janem Červínem. Jednoaktová divadelní bábovka o rodičích Píanských parodovala vlastní rodičské zkušenosti členek a členů souboru a vtipně tak reagovala na současné trendy výchovy.

Volkový prostor Pianka přímo vyzívá k vystavám výtvarných děl. Ve čtvrtek 20. června jej zaplnily desítky obrazů, které vytvořily v průběhu roku děti ze Zákolanské školy Pod Budčí pod vedením Barty Bieglyonovské a Jana Zajíc. Návštěvníci (nejméně z řad rodičů) byli překvapeni

nejen fantazií, ale i technikou zručnosti malých výtvarníků a těši se na aukci, kde si mohou výtvarná díla zakoupit. Výtěžek bude využit na nákup výtvarných pomůcek pro příští rok.

Z avědomého výřtu akce je patrné, že Píanka se stala kulturním centrem obce. Díky nadšenému majiteli Pavlovi Sarneckému se podařilo vytvořit prostor, který má multifunkční využití a několikrát mění své složení, to kdo se chtějí vzdělávat, basit a poznat a spoustu tohohle. Namístě je však třeba poděkovat i dalším, kdo spontánně pomáhají akce připravovat. Kromě již jmenovaných je to především Pavel Chaloupka a Marek Bouma, dle toho hnutí, kteří zajišťují místní bar a pochoptelně stáží příznivci a návštěvníci, kteří přispívají dobrovolným vstupem na alespoň minimální finanční pokrytí dalších projektů. Nesmíme ale zapomenout také na bývalého majitele Oldřicha Taborského, díky kterému se tento divadelní prostor začal ke kulturním akcím využívat.

■ Lucie Hlinková

Obecní info

100 let kopané v Zákolanech

V letošním roce si připomínáme kulaté výročí zákolanského fotbalu. Je proto vhodné logičtě, že naše obce žije v posledních dnech přípravami na oslavu, která bude naplněná na víkend 29. – 30. června. V sobotu bude celý den probíhat turnaj přípravek, který vyvrcholí finálovými utkáními v neděli dopoledne. Oficiální zahájení bude za přítomnosti mnoha pamětníků fotbalové historie v neděli ve 14 hodin a následně se utkají naši fotbalisté s týmem Kozlovny Ládi Vízka. A i když jsou šance na vítězství malé, budeme držet našim palcem! Po večerní hradě budou patřit hradbám – najprve naše česká koncert Ivana Hlase, na který naváže taneční zábava. Samozřejmě je připraveno skvělé občerstvení včetně grilovaných ryb a domácích koláčů. Nedělním programem nás bude provázet Bára Štěpánová, která je nejen velkou fanynkou, ale též prezidentkou našeho fotbalového klubu.

Přípravu na výročí se zároveň staly impulsem pro zásadnější údržbu hřiště. Pod vedením stávajícího správce Ivana Nováka byla vymalována hospoda Na hřišti, s pomocí technických služeb dostaly nové nátreby látková a plechová ohraď. Nyní nám nezbyvá než si přát pěkné počasí a hodně návštěvníků, aby se oslavu opravdu vydařilo. Zveeme všechny a těšíme se na pěkný zápas!

- Antonín Souček, předseda oddílu kopané TJ Sokol Zákolany a
- Lucie Wittlichová, starostka obce Zákolany

100 let fotbalu v Zákolanech
30. června 2013, od 14 hodin
Stadion Aloise Vašíčka, TJ Sokol Zákolany

10.00 – FINÁLOVÁ KOLA TURNAJE PŘÍPRAVEK
14.00 – SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ
15.00 – TJ SOKOL ZÁKOLANY – KOZLOVNA LÁDI VÍZKA
17.00 – KONCERT IVANA HLASE
19.00 – TANEČNÍ ZÁBAVA

Mediánie Bára Štěpánová
Vstupné 100 Kč / 50 Kč | Děti do 12 let zdarma

Z historie kopané v Zákolanech

O počátcích kopané v Zákolanech až do roku 1948 se nášemi mohou dočíst ve vzpomínkách Jana Černého. V následujícím článku pokračuje v líčení slavných i méně úspěšných let Vladimír Černý, který je nejen pamětník, ale též sběratel archívních snímků a dokumentů. Výstavu z historie naší kopané mohli návštěvníci i s poupatým komentářem sledovat v prostorách restaurace U Libuše a v příležitosti oslav bude přenesena přímo na fotbalové hřiště.

■ LV

Pod hlavičkou SK Zákolany se „fotbalový odbor“ objevuje až v době II. světové války na hřišti na Budči. Tým hrál ve II. klasech II. třídy, kde měl za soupeře mj. mistrovské kluby Olšany, Sparta Dřetovsko, Vrapky, Družec, Sparta Rozdřív, Novo Kladoň či Sparta Smecno. V prvním mistrovském zápase v roce 1942 Sparta Zákolany prohrála v Olšanech 10:1. Sportovní klub činnost skončil v roce 1948. Od roku 1948 je naše kopaná začleněna do Tělovýchovné jednoty Sokol Zákolany a hraje už na současném fotbalovém hřišti, které bylo zřevno v roce 1948 a nové kabiny s klubovou mistrovství z roku U Libuše a v příležitosti oslav bude přenesena přímo na fotbalové hřiště.

utkáni s Duklou Praha a zabava v sobotu 11. 8. 1973. Utání krajské soutěže do roku 1978 hráli brankáři Slavka a Vokoun, obránci Bůžicka, Pokorný, Paur, Marák, a zálože Veroňák, Jarda Tintera, Sváčina a Štěrba, útočníci Jeleněk, Plásek a Vašítko, děla Jan Černý, Hladík, Hrdlička a další. Soupeřem fin v oddělení F byla např. mužstva Čochie Kraupy, Vraňany, Brandýsek, Neratovice B, Koleč, Všetaty, Kaučuk Vraňany, ČSAD, Obříství, Mělník či Hořín a další.

Ale žádná sláva netrvala věčně a tak se i kopaná v Zákolanech dočkala sestupu z krajské soutěže. Další 15 let pak postupně přišli střídavě z okresních soutěží v III. třídě a až do roku 1993 hraje soutěž ve IV. třídě kladeckého okresu.

Třeba zmínit, že kromě mužstva dospělých v Zákolanech hrály hlavně počátkem 70. let též týmy ženské a dorostu a nejvýše pak obec reprezentovalo družstvo ženského a dorostu, hraje II. českou ligu.

Po přechodnou dobu v letech 2000 až 2005 měnily s důvodu nedostatku hráčů Zákolany v soutěži své fotbalové mužstvo a naše hřiště tehdy využívali fotbalisté Kolče B (křetí tu dokonce vykopali postup do III. třídy) a sá mistrovská utkání tu krátce hrávala též Čochie Slany.

Zaslouhou zkušených funkcionářů (pánové Herout, Porazil, Vašítko, Souček, Kalina a další), z iniciativy hráčů a za podpory městyse Olšany, opět pořadatelé Zákolany a další dobrodruhy fotbalové mužstvo dospělých, které od roku 2005 dodnes hraje soutěž ve IV. třídě kladeckého okresu.

Velkým přínosem je obtavá práce rodičů a oddílu kopané TJ Sokol s tím nejmenšími dětmi, které si s oblibou a zapálem zabírají fotbal v rámci přípravy. Držíme palce a do dalších let přejeme úspěchy a radost ze hry všem hráčům, divákům a příznivcům kopané. Kromě vlastních sportovních soutěžních aktivit TJ Sokol a jeho oddílu kopané, je zásadně též poskytování hráčů ke veřejnému využití za součinnosti a s podporou obecního úřadu. Na dřívější tradice navazují i pořadání fotbalových turnajů, z nichž nejnovější jsou turnaje týmu v rámci Dobruševské soustavy obcí Dobrušské. Při této příležitosti se patří veřejně poděkovat všem našim aktivním hráčům, trenérům, správcím hřiště, funkcionářům a členům za jejich činnost a podíl při naplňování cílů sportu – a fotbalu zvlášť – jak nasko tomu zavazují tradice a jeho stoletá trvání a působení v naší obci.

■ Vladimír Černý

Přehlednost v významném snížení cen plynu a elektřiny

Mnozí občani se již vyjadřovali lepší ceně dodatek elektrické energie anebo plynu. Teď se nabízí možnost získat ještě výhodnější ceny, takže se spojí více odběratelů a nové ceny vyjednají ve společné aukci. Tyto aukce probíhají elektronicky a občani, kteří o ně mají zájem, se mohou přihlásit na obecním úřadě. Postup jak se jednoduše zapojí do aukce zveřejníme také na internetových stránkách obce. V podstatě jde o dva kroky – vyplnění vstupního dotazníku a následně podpis nové smlouvy (obvykle na dva roky).

Ze lze v rámci elektronické aukce vyjednat i podstatně výhodnější ceny, dokazují nejprve město Říčany a teď se k němu připojí i město Slany, se kterým chce naše obec při zajištění elektronické aukce spolupracovat. Lidé v Říčanech se vs průtomové aukci účastíli téměř sedm miliónů korun. Především u plynu lze podle dostupných údajů ceny snížit i o více než desítky procent.

Jednotlivé domácnosti nemají při jednáních cen plynu a elektřiny dobrou vyjednávací pozici, protože jejich odběratelské energie jsou malé. Podání B se ale spojí více domácností dobrodruhy, je to pro dodavatele natolik zajímavé, že může nabídnout i podstatně výhodnější ceny. Platí, že čím více domácností se zapojí, tím větší úspory může být dosaženo.

Přihlásit se mohou jak domácnosti, tak bytová sdružení. Organizátorem aukce jednotlivě přihlásí město Říčany a společně dobrodruhy, starostu podniky, které budou dodavateli, a občani a všechny dodavatele na trhu osloví, aby o své zákaznické soutěži v on-line elektronické aukci. Dodavatelé své internetové nabídky snižují a snaží se tak získat nové klienty. Občané za službu nic neplatí, aukční podniky firmě zaplatí až vítězný dodavatel.

Organizátor pro občané elektronické aukce zajistí společně s vítězným dodavatelem i její předání. Ten na základě zprohmocnění od občanů, který je součástí smlouvy, zajistí výpověď u stávajícího dodavatele. Vítězný dodavatel poté zahájí dodávku levnější elektřiny a zemního plynu. Férmost a výhodnost doporučené aukce bude garantovat obce, která ji chce použít pro snížení svých cen plynu a elektřiny.

■ Vladimír Dobeš

Obec na kovárských stránkách

Na snímku je zleva pan ovcák Vlasta a pan Oldřich Poláček z Farmy Holo, který přivezl po dohodě s obcí č. 12. 6. ke Kovárským stránám stádo prvních dvaceti ovčů Romanov. Začala tak nová etapa péče o krajina, o které přineseme podrobnější informace v dalším čísle Budečských rozhledů. Zájem prvním všichni, kdo došli na Kovárské stránce se pes, aby je držel dohledně na vodítku a nepřibíhávali se ke stádu. ■ Foto: Vladimír Dobeš

Povodně

Letošní rok byl opět ve znamení nepředvídatelných rozměrů počasí. Dlouhou zimu vysřádlí desěť, rozvodnily se řeky a v téměř celé republice záplavy způsobily nevyčíslené škody. Přesto, že Zákolanský potok zaplavil několik vesnic a nadělal problémy v Kralupcech, naši obci se našetřít povodně vyhnul. Zaplaveno bylo síce taboriště v Podholí, ale ani tam nedošlo k tragickým škodám. Přesto Šbor dobrovolných hasičů držel pohotovost a pomáhal všude tam, kde bylo potřeba. Vyhášení krizového stavu zcela ukazalo, kolik lidí je ochotno pomáhat – podkování kvůli výmru, kdo během víkendů odjíždě spádlé spouty, čistili lavky a rozvaželi plyte s pískem. Myslíme, že jsme dobře připraveni zvládnout i opravdovou povodeň.

■ LV

První místo v loře po týmu z Trněného Újezdu

Velká gratulace patří členům týmu, který v sobotu 6. dubna získal 1. místo na 31. ročníku Mistrovství republiky v loře. Tato kariéru hra je oblíbená především v okolí Kladaň a tým z Zákolany se na mistrovství již v minulosti několikrát umístil na předních místech. Mezi členy týmu byli (zleva) Adolf Fiby, Jan a František Kalenčíkovi a Stanislav Flegl.

K A L E N D Á Ř A K C Í

23.–30. červen	Výstava 100 let fotbalu (Libuše)
29. června	Poutní místo svatá (Rotunda sv. Petra a Pavla)
30. června	100 let fotbalu v Zákolanech (Fotbalové hřiště Zákolany)
22. července	Folkový festival Hospita (Budeč)
30. července	Budoň: Šimon Špáda – Mrtvá traf (Plánka)
9.–11. srpna	Budoň: výstava 4 dá se kopce (Kovary, Zákolany, TU)
7. září	Jezecké závody (Státek Kovary)
17. září	Přírodní divadlo: Supernova (Plánka)
21. září	Nohejbal (Malé sokolské hřiště)
29. září	Svatováclavské slavnosti (Budeč)